

Autor: Andrew Joyce

Dnes (12. září 2017, pozn. red.) byli před londýnským soudem tři muži, z toho dva britští vojáci, obviněni z „terorismu“ kvůli údajnému členství v zakázané skupině National Action.

Na veřejnost zatím nepronikly žádné informace, jak a proč policie dospěla k závěru, že desátník Mikko Vehvilainen, voják Mark Barrett a Alexander Deakin patřili k zakázané organizaci. Zajímavější však jistě jsou obvinění trojice mužů: podle všeho mají bez výjimky souvislost s šířením nebezpečných memů a štvavnatou online konverzací v chatových místnostech, kam veřejnost zavítá skutečně málokdy.

„Memetický zločin“ a britská spravedlnost

Podivná obvinění těchto tří britských nacionalistů, přinejmenším zčásti za „šíření nenávisti“, přicházejí jen několik dní poté, co odvolací londýnský soud vyšší instance dospěl k závěru, že jiný nacionalista, Lawrence Burns, se stal obětí „zjevně nepřiměřeného“ čtyřletého trestu za své vlastní projevy na webu. V naprosto předvídatelném tónu o tom své čtenáře informoval deník *Cambridge News*:

Trest krajně pravicového rasisty z Cambridge, který chtěl ochránit bílou „vyspělou válečnickou rasu“, byl po odvolání zkrácen – kvůli jeho „slabému vzdělání“ a mládí. Třidvacetiletý Burns byl koncem loňského roku před Korunním soudem v Cambridge odsouzen k čtyřletému trestu odnětí svobody. Dnes (7. 9.) však po zhodnocení případu tříčlenný odvolací londýnský senát zkrátil tento rozsudek na dva a půl roku. Soud prvního stupně podle nich nechal v potaz Burnsův „nízký věk“ a „slabé vzdělání“...V trestu prý byl správně přítomen odstrašující prvek, ale čtyři roky však byly s přihlédnutím k Burnsově mládí a nevyspělosti „zjevně nepřiměřené“, uzavřel předseda senátu. Když bylo Burnsovi dvacet, zveřejnil na Facebooku rasistický materiál a o rok později pak v projevu na demonstraci před americkou ambasádou na londýnském Grosvenor Square, následně zveřejněném na webu někým jiným, užíval „nenávistné výrazivo“.

Jakkoliv bychom snad byli v pokušení panu Burnsovi poblahopřát k tomu, že mu špatné známky zajistily 18 měsíců života a svobody, naše myšlenky se stále a znovu vracejí k znepokojivé myšlence, že byl za komentáře učiněné ke svým podobně smýšlejícím přátelům na Facebooku odsouzen na dva a půl roku za mříže.

Ilegální jsou i soukromé projevy mezi přáteli

V posledních desetiletích jsme se důvěrně seznámili se zbraněmi islámského teroru – únosy letadel, útoky nožem, střelnými zbraněmi, podomácku vyrobenými výbušninami nebo automobily. V témže období jsme také – soudě alespoň podle britské jurisprudence – zjistili, že hlavním nástrojem teroru evropských bělošských nacionalistů je alkoholem povzbuzené online špičkování mezi kamarády. V *Telegraphu* o dnešním trestním řízení napsali:

Desátník Mikko Vehvilainen, vojín Mark Barrett a Alexander Deakin údajně patřili k online diskusní skupině, jejíž členové si vyměňovali rasistické zprávy, včetně plánů na vytvoření Británie jen pro bělochy a rasovou válku. Vehvilainen, obviněný z vlastnictví dokumentu obsahující informace využitelné k terorismu a publikace zastrašujícího či urážlivého materiálu, byl zatčen v Powysu v táboře Sennybridge. Dvaatřicetiletý Vehvilainen údajně komentoval na rasistickém webu Christogenea.org s cílem vyvolat rasovou nenávist a měl u sebe také manifest krajně pravicového teroristy Anderse Behringa Breivika, který v roce 2011 v Norsku zmasakroval 77 lidí.

Odhaduji, že „dokument obsahující informace využitelné k terorismu“ zde označuje *Anarchistickou kuchařku*. Přestože je v Británii k dostání přes Amazon, naučili se s ní místní policisté pořádat jakási „rybářská cvičení“, když pod těmi nejbanálnějšími záminkami provádějí razie v bytech „krajně pravicových“ aktivistů v naději, že daný člověk je dostatečně zvědavý na to, aby u sebe měl nějaký podobný dokument. Dobrým příkladem může být třeba případ stoupence EDL Ryana McGeeho, mimochodem také vojáka, jehož dům policie prohledala v „nesouvisející záležitosti“ a následně tam našla tento dokument, díky čemuž mohl být zatčen na základě protiteroristických zákonů a odsouzen na dva roky za mříže. S podivem jistě také je, že dva další muži, zatčení spolu s trojicí, jež stanula před soudem, byli bez dalšího obvinění propuštěni. Těžko tak nedospět k závěru, že v těchto dvou případech se na udičku v „rybářském cvičení“ nic nechytlo. K této problematice snad ještě dodám, že když byly výtisky Anarchistické kuchařky nalezeny u dvou mladých muslimů, kteří údajně plánovali „vyhodit do vzduchu“ členy Britské národní strany, dočkali se mladíci po stížnostech na rasismus a islamofobii propuštění bez odsouzení. Podobně jako u hrůz v Rotherhamu se tak zdá, že britská justice má slabost – nebo přinejmenším trpí selektivní slepotou – pro „osoby muslimského vyznání“.

Co se týče obvinění z „publikace zastrašujícího či urážlivého materiálu“ – tento akt se zřejmě má vztahovat k čemukoliv rasové povahy, co by mohlo být nebělochům nepříjemné. Není ovšem příliš pravděpodobné, že by u čtenářů christogenea.org, podle všeho malého

okrajového webu s upřímným přístupem k židovské otázce, mohla Vehvilainenova slova nějak dále „vybudit nenávist“. Pokud se nemýlím, není ve Spojeném království vlastnictví Breivikova manifestu trestné, takže se tento detail u soudu nejspíše objevil jako jakési „okořenění“ odkazem na vraždu, aby tak celá věc byla pro média takřkajíc výživnější.

Alexander Deakin čelí kromě podezření z posílání zakázaných zpráv po Skypeu také témuž obvinění z držení „dokumentů obsahujících informace využitelné k terorismu“ jako svobodník Vehvilainen, přestože v jeho případě má jít o zlovolně znějící „návod bělošského odporu na zábavu“. (National Action se proslavila spíše svými **úmyslně nehoráznými vtípk**y než násilím). Poté, co Deakin potvrdil soudu své jméno a adresu, prohlásil údajně: „Jsem vězeň svědomí a nejsem vinen zločiny, z kterých mě obviňují.“ Dokonce i na počátku procesu s tím jen sotva lze nesouhlasit.

Terorismem je už naše samotná existence

Žijeme ve věku, jehož zásadní ideologické a kulturní bitvy jsou vedeny o význam a chápání slov a konceptů. Terorismus, stejně jako skutečná tvář islámské imigrace, prokázal v posledních letech značnou dovednost při zabíjení Evropanů. „Terorismus“ coby koncept však slouží také k podrývání bělošské identity a odporu k multikulturalismu manipulací myšlením a výkladu pojmů veřejností. Nezapomínejme, že i když byli Vehvilainen, Barrett, a Deakin zatčeni a obžalováni na základě protiteroristických zákonů, nikdo z nich nebyl obviněn z násilných skutků - a dokonce ani z výhrůžek násilím. To ovšem popírá samotnou definici terorismu, která podle Oxfordského slovníku zní: „Neoprávněné využití násilí a zastrašování, zejména proti civilistům, za účelem dosažení politických cílů.“ Policie už nyní, v raných fázích řízení, ovšem připouští, že tři muži nebyli hrozbou veřejnosti, když hned po zatčení informovala, že jejich zadržení bylo součástí „předem plánované zpravodajské“ operace a že tedy nepředstavovali žádné nebezpečí „pro bezpečnost obyvatelstva“.

Měli bychom tedy zřejmě všichni v klidu spát s vědomím, že tři muži, kteří nebyli sebemenší hrozbou pro nikoho, jsou za mřížemi za posílání si rasově pohoršujících zpráv na chatu. A na prohlášení britských protiteroristických složek, které přiznávají, že po britských ulicích chodí přes 3000 muslimských teroristů, pak raději zapomeňme.

Článek Andrewa Joyce **Prisoners of Conscience** vyšel na webu AltRight.com 12. září 2017.